

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638280080/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

nem de store, aabne Vinduer strømmede den friske Luftning fra Haven og Lindetræers og Syringers søde Duft ind i Stuen. Fruen var med Rette tilfreds med Madlavningens Udfald, som ikke lod der være det Mindste for Konsistorialraadinden at udsætte, og Kancelliraaden tænkte med Stolthed, at han kunde have budt baade Stiftamtmanden og Biskoppen af de Flaasker, der prydede Bordet. Konsistorialraadinden udbragte den unge Kandidats Skaal, Kancelliraaden takkede og udbragte til Gjengjæld hendes og hendes Datters Skaal i et Foredrag, der i Korthed, men paa den mest glimrende Maade fremhævede hendes og hendes afdøde Mands Fortjenester af Samfundet. Han drak i sin Velvillie flere Gange et Glas med den unge Jensen, der herved gjordes saa dristig, at han begyndte at lee af Kancelliraadens Historier førend de Andre, og da dette ogsaa blev vel optaget, vovede sig til paa egen Haand at raabe Hurra efter Christians Skaal, ja omgikkes endog ligetil Maaltidets Slutning med dristige Planer om at udbringe Kancelliraadens Skaal.

Christian syntes ganske at have trøstet sig over den af dei rets- og statsvidenskabelige Fakultet lidte Forurettelse. Han saae meget dristigt ind i sin Borddames smukke, milde Øjne og endte Talernes Række med en Skaal for Kvinden, der indeholdt saa heldige Reminiscentser fra Studenterforeningen, at ethvert Spor af disharmonisk Misfornøjelse med den Afslutning, hans akademiske Løbebane havde faaet, derved udslettedes.

Han fik en Plads paa Faderens Kontor, hvorfra man haabede, at han ved Lejlighed og ved Amtmandens Velvillie skulde kunne glide ind i Fuldmægtigpladsen. Han havde selv egentligt ønsket at holde en lille Ferie, men, da han i Løbet af nogle Dage var bleven bekendt med Forretningerne, renoncerede han villigt herpaa. I Virkeligheden vare disse heller ikke af anstrængende Natur. Den største Tid kunde han tilbringe med at læse Aviserne og anstille Betragtninger over, hvor langt mere behageligt det var at sidde roligt i den magerlige Kontorstol end at færdes ude paa solrige Marker og slyggeløse Veje, som de Bønder gjorde, med hvem Kontoret havde sine fleste Forretninger. Han glædede sig tillige ret ved at tænke paa, hvorledes hans Ansættelse havde givet ham et